

Oponentní posudek diplomové práce

Psí útulek

diplomant Lukáš Radda

oponent Jan Ptáček

Na úvod bych rád uvedl, že Lukášovo rozhodnutí zpracovat jako diplomní projekt psí útulek považuji za velmi odvážné rozhodnutí. Vlastně možná celé zadání atelieru. Zpracování takovýchto okrajových, na první pohled nearchitektonických zadání, stále není samozřejmé a myslím, že pro studenty, potažmo diplomanty musí být velkou výzvou a zkušeností. Typologii je třeba vyzkoumat, nedá se vyčíst z knihy. Legislativa zásadní oporu také neposkytne. Společenská prestiž nulová. Prostě to není lesklá administrativa, ani solidní bytový dům v blokové zástavbě. Stejně tak zadané místo vnitřní periferie Mezitratí. Místo zapomenuté, přitom výborně dostupné. V podstatě bez kontextu, se spoustou dílčích problémů.

V úvodu práce Lukáš navazuje na tradičně důsledné analýzy, které zpracovali v rámci předdiplomního semináře a na začátku semestru společně s ostatními studenty atelieru. Oceňuji hlavně snahu o podrobné zmapování aktuální situace stávajících útulků, jejich problémů a potřeb. Věřím, že osobní návštěvy útulků nebyly vždy nejpříjemnějšími zážitky. Na základě těchto podkladů Lukáš sestavil program útulku pro odložené i odchycené psy, který doplnil psí školou, funkcí ze své podstaty veřejnější. Tyto služby se dobře doplňují, do určité míry legitimizují veřejný prostor, který mezi nimi autor vytvořil. Vedl bych polemiku, zda důsledně rozdělné funkce školy a útulku kolem návsi pod mosty nemají být naopak ve větší blízkosti.

V návaznosti na takto vytyčený program provedl Lukáš několik rozhodnutí, kterými se snaží vypořádat s nekontextem místa. Ponechává relativně velkou část pozemku nezastavěnou, respektive téměř beze změny od aktuální situace volné louky mezi stromy. Tato neformální louka, doplněná novou výsadbou analogickou k již dříve započaté rekultivaci pozemku může, dle mého názoru, ve městě dobře fungovat a rozhodně vznik takovýchto parků bez designu považuji za důležité a mající ve městě své místo. Část pejskařů zde určitě najde klid a jak autor zmiňuje je možné zde například povolit i volné pobíhání psů jinak odkázaných na malé oplocené plácky. Dlouhodobou udržitelnost takovýchto řešení vidím v synergii s náplní okolí. Bude nový útulek s psí školou a jeho podoba vytvářet dostatečnou sociální kontrolu? Zdá se, že se doplňují vhodně.

Samotné stavby útulku a školy pak autor koncentruje kolem prostoru pod mosty, v návaznosti na dopravní i většinu pěších přístupů do území. Vytváří náves, které je funkční a logická, zasloužila by si ovšem trochu více pozornosti a přesnější definici. Často stačí i drobnosti, lavička, pítka, drobný mobiliář.

Samotné navržené budovy se do stávající situace včleňují, nemají ambici své okolí příliš měnit, ovlivňovat, ani ho využít. Považuji to zároveň za výhodu i nevýhodu. Obraz obyčejných malých pavilonků z betonových tvárnic může být autentický, je ale potřeba velmi pečlivě odvažovat míru přesnosti a podrobnosti. Psí útulek autor chytře organizuje kolem malých dvorů, vše je v těsné, praktické blízkosti, ale zároveň s dostatečným prostorem kolem sebe a v návaznosti na výběhy pro psy. Samotné psince, rozdělené do dvou budov, organizované do T jsou příjemně elementární a funkční. Stejně tak dobře pak funguje jejich obraz, je samozřejmý, elementární a zároveň trochu milý. Obslužná budova útulku by k obdobnému obrazu potřebovala ještě trochu učesat. Neměla by například veterinární ordinace pro veřejnost být orientovaná sama do veřejného prostoru, nebo být součástí psí školy?

Nad budovu psí školy se jako jediná v celém areálu zvedá kopilitová výcviková hala, kvádr logicky přejímající orientaci z navazující budovy ubytovny. Šupinatá lucerna přitahující k budově pozornost. Snahu nabídnout v této budově komunitní klubovnu s drobným občerstvením kvituji, sám si ale pokládám otázku, jaká klientela bude služby (psí salón,

hotel, výcvik) vyhledávat a zda je navržený strohý obraz, i když mě osobně blízký, dostatečně lákavý pro většinu?

Drobnou poznámku mám k povrchové úpravě podlah, i když je autorův argument o potřebě dokonalé údržby samozřejmý, je hladká epoxidová stěrka nejlepší pro drápky psa při výcviku?

Lukáš ke svému návrhu přistupuje velmi pragmaticky, předkládá domy a navazující výběhy a cvičiště založené primárně na funkčnosti a rozvaze o dílčích potřebách jednotlivých prostorů. Tam kde je provoz dokonale optimalizovaný, je pak i výsledný obraz přesvědčivý, tam kde nejde vše dokonale vyargumentovat, je to trochu poznat i na domech.

Hlavní otázku jsem pro sebe našel v perifernosti tohoto provozu, má se samotný návrh snažit tento provoz spíše pozvednout, rehabilitovat jeho roli ve společnosti? (proto zde v návrhu spojení s další, lepší, civilnější funkcí) nebo naopak své postavení respektovat a snažit se pouze dojem umenšit? být kvalitní službou bez ambice? Autorovy se z mého pohledu daří balancovat někde mezi těmito dvěma póly.

Téma si Lukáš vybral nelehké, ze své podstaty neambiciózní a i přes drobné výtky se s ním vypořádal čestně a jeho názor je z návrhu jasně patrný a srozumitelně odprezentovaný a věřím, že ho i úspěšně obhájí. Přeji Lukášovi na nelehké cestě (od celku k detailu) hodně štěstí a doporučuji jeho práci k obhajobě s hodnocením C.

V Praze 5.6.2023
Jan Ptáček